

מ"י 54883/06/14 - מס הכנסה-תביעות-פקיד שומה חקירות חיפה והצפון, אלון שני - ערוץ 2 נגד וייסמן בוריס, וייסמן אבישר

בית משפט השלום בחיפה

מ"י 54883-06-14 מס הכנסה-תביעות-פקיד שומה חקירות חיפה והצפון נ' שטרן
מ"י 54889-07-14
מ"י 28645-07-14
מ"י 19810-07-14
מ"י 14775-07-14
מ"י 9830-07-14
מ"י 9868-07-14
מ"י 19944-07-14
מ"י 54886-07-14
מ"י 9877-07-14
צ"א 2172-10-14

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור

המבקשים 1. מס הכנסה-תביעות-פקיד שומה חקירות חיפה והצפון 2. אלון שני - ערוץ 2 3. עיתון כלכליסט/תומר גנון

נגד

החשודים

1. וייסמן בוריס 2. וייסמן אבישר 3. אמיר שטרן 4. שאגן נאוה 5. כהן אהרון 6. נחום אלברט 7. לוי יוסף 8. בן בסט הדה 9. וסמ 10. אליאס רוני 11. קופל אריה

החלטה

1. בתאריך 5/11/14 בעקבות בקשת המבקשת להסיר את צו איסור הפרסום אודות הפרשה נשוא התיקים דלעיל, נעתרתי לבקשה לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וקבעתי כי ניתן לגלות את פרטי החקירה לרבות סיכום החשדות המיוחסים לכל אחד מהמעורבים - המשיבים דלעיל, תוך פירוט משלח ידם.

אסרתי לפרסם את שמם של החשודים - המשיבים דלעיל, או כל פרט מזהה אחר עד למתן החלטה בהתאם להוראת סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984.

2. באותו מועד טענו בפני הצדדים תוך הצגת פסיקה הנוגעת לענין כשטיעונים אלה משלימים את הטענות שהוגשו בכתב היחס למשיבים 1, 2, 6, 7, 8, 9 ו-10 (ב"כ המשיבים 3 ו-4 לא הגיש תגובה בכתב אלא ביקש כי ההחלטה שתנתן ביחס למשיבים האחרים תחול גם ביחס למרשיו וב"כ המשיב 11 לא התנגד לבקשה).

3. מדובר בפרשה של חשבונות בנק המוחזקים ע"י ישראלים בחו"ל ובמיוחד בבנק UBS בשוויץ כשעל פי החשד רובם המכריע של הכספים המוחזקים בחשבונות הנ"ל לא דווחו לרשות המיסים בהתאם עמוד 1

להוראות הדין.

לטענת המבקשת 1 - רשות המיסים מנהלת מלחמת חורמה בעבריינות המס הכלכלית הגורמת לנזק עצום בהיקף של מיליארדי שקלים למדינה וקיים עניין ציבורי רב המצדיק את הפרסום האמור הן ברובד העקרוני והן ברובד הפרטיקולרי.

4. ב"כ המבקשת 1 הציגה בפני דו"ח סודי - ת/1 - המפרט את פרטי החשדות ביחס לכל אחד ואחד מן המשיבים 1 ו-2 ו-6 עד 10.

עיינתי בדו"ח הסודי ונחה דעתי כי ביחס לכל אחד מהמשיבים קיים יסוד סביר לחשד כי ביצע עבירה על פקודת מס הכנסה, בין אם בשל עצם אי הדיווח על קיום חשבון בנק בבנק הנ"ל, ובין אם על דרך של השמטת הכנסות.

ביחס למשיבים 1 ו-2 - מדובר בפעולות אקטיביות שנעשו לכאורה על מנת לאפשר את השמטת ההכנסות האמורה על דרך של אי דיווח לרשויות המס במדינת ישראל.

ביחס למשיב 6 - קיים יסוד סביר לחשד כי המשיב לא דווח על קיומו של החשבון ולא שילם מיסים על ההכנסות שנבעו לו.

ביחס למשיב 7 - קיים יסוד סביר לחשד כי המשיב לא דווח על קיומו של החשבון.

ביחס למשיבה 8 - קיים יסוד סביר לחשד כי המשיבה לא דווחה על קיומו של החשבון.

ביחס למשיבה 9 - קיים יסוד סביר לחשד כי המשיבה לא דווחה על קיומו של החשבון.

ביחס למשיב 10 - מדובר במי שמשמש כבנקאי בבנק UBS וניהל עבור אזרחים ישראלים לרבות המשיבים דלעיל, חשבונות בנק בבנק הנ"ל תוך שבמעשיו עזר להם להתחמק מתשלום מס בישראל ומדיווח על היקף השקעותיהם והכנסותיהם מהחשבונות שניהלו כאמור לעיל.

על פי החשד משיב זה היה פועל בחשבונות הנ"ל כשהיה מגיע לארץ והיה מקיים עם לקוחות הבנק מפגשים בבתי מלון למשל, תוך ביצוע פעולות בדרכים שאינן מאפשרות התחקות אחר פעולות לגיטימיות בחשבון.

5. סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט החל בענייננו קובע כי

עמוד 2

"בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של החשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום";

6. ב"כ המשיבים ניסו לשכנע אותי כי אין מקום לפרסם את שמם של המשיבים שטרם הוגש נגדם כתב אישום שכן הדבר עלול לגרום לכל אחד ואחד מהם נזק חמור.

ב"כ המשיבים ניסו לשכנע אותי כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום.

לתמיכה בעמדותיהם הציג כל אחד ואחד מן המשיבים את הנסיבות האישיות של המשיבים אותם הוא מייצג הן בטענות שבכתב והן בטיעונים שבעל פה וביקש לקבוע כי הפרסום יביא לכל אחד ואחד מהם נזק חמור.

7. אף נציגי המבקשים הפנו אותי לפסיקה הרלוונטית וביקשו להעדיף את העניין הציבורי שבפרסום על פני השיקול של מניעת הנזק נשוא הסעיף הנ"ל.

8. עקרון פומביות הדין נחשב כאחד העקרונות החוקתיים המרכזיים בשיטת המשפט שלנו ומוכר כעיקרון על שאינו נופל בחשיבותו מעקרונות כבוד האדם וזכותו לשמו הטוב.

פרסום שמותיהם ופרטיהם המזהים של אלו הנוטלים חלק בהליך השיפוטי הוא פועל יוצא של עקרון פומביות הדין, ולציבור יש עניין לדעת על תופעות עברייניות ועל האמצעים הננקטים לגילוי עבריינים והעמדתם לדין.

הכלל הוא איפוא כי ההליך המשפטי ינוהל בפומבי ושמותיהם של הנוטלים בו חלק יפורסמו כפועל יוצא ממעמדו החוקתי הנ"ל של עקרון פומביות הדין.

9. סעיף 70(ה1)(1) הנ"ל מקנה לבית המשפט שיקול דעת לאסור פרסום שמו של מי שנפתחה כנגדו חקירה פלילית כפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים:

התנאי הראשון - על החשוד לשכנע את בית המשפט כי עלול להגרם לו "נזק חמור" כתוצאה מן הפרסום.

התנאי השני - על החשוד לשכנע את בית המשפט כי ראוי להעדיף את מניעת הנזק החמור העלול להגרם לו על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו.

10. הפסיקה קבעה כי את החריגים לעקרון פומביות הדין יש לפרש על דרך הצמצום שכן לעולם תטה הכף לעבר קיום העיקרון של פומביות הדין ומדובר למעשה בשני תנאים מצטברים - די בכך שלא יעלה בידי חשוד לשכנע כי מתקיים בעניינו אחד התנאים האמורים כדי שבית המשפט ימנע מלאסור את פרסום שמו.

ברע"פ 7276/13 **פינטו נ' מדינת ישראל**, סקר כב' השופט מלצר את פסקי הדין אשר קבעו את העקרונות הנ"ל לרבות פסק הדין המנחה בעניין תורג'מן - בש"פ 5759/04 - **תורג'מן נ' מדינת ישראל**.

11. כב' השופט מלצר קבע כי:

"ודוק: אין הליך פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנגדו מכוון ההליך הפלילי, לרבות: פגיעה בשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו. לפיכך על חשוד המבקש לפגוע בעיקרון פומביות הדין על דרך של איסור פרסום שמו, מוטל הנטל להראות כי עלול להגרם לו "נזק חמור" מהרגיל באם יותר הפרסום - ונטל זה הוא משמעותי וכבד".

כב' השופט מלצר קבע עוד כי:

"כדי שבית המשפט ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכלל פומביות הדין, על החשוד להראות איפוא, כי באם יותר הפרסום עלול להגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להגרם לכל אדם בעקבות פתיחתה של חקירה פלילית נגדו, והנילוות לה ולקשירת שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי".

12. המשיבים לא עמדו בנטל האמור. המשיבים לא הצביעו על נסיבות אישיות או משפחתיות **מיוחדות** שיש בהם כדי להצדיק את החלת החריג לכלל פומביות הדין ולהטות את הכף לעבר איסור פרסום שמותיהם או פרטיהם המזהים. טענותיהם בטיעון הכתוב ובטיעון שבעל פה באשר לנזקים העלולים להגרם להם לכאורה בעקבות פרסום שמותיהם בהקשר לפרשה הנדונה, אין בהם כדי לבסס את אותו "נזק חמור" החורג מהפגיעה האינהרנטית הנלווית בדרך כלל לפרסום שמותיהם של חשודים בפלילים.

העובדה כי משלח ידו של אדם מסויים כרוך בעבודה עם אנשים או העובדה כי הוא בעל משפחה אין בה כדי לייחד את עניינו מעניינם של חשודים אחרים בפלילים.

13. העובדה כי המשיבים חשודים בביצוע עבירות פיסקליות בין אם על דרך של אי דיווח על קיום חשבון בנק במדינה אחרת בניגוד להוראות הדין ובין אם על דרך של השמטת הכנסה ואי קיום חובת תשלום מס במדינת ישראל, עשויה דווקא להוביל לחשיפת חשבונות בנק נוספים של ישראלים המתנהלים בחו"ל, עשויה לתרום ללוחמה בתופעה של קיום "הון שחור", בלתי מדווח ועשויה להניב הכנסות של מאות מיליוני שקלים לקופת המדינה.

מדובר באינטרס ציבורי בעל משקל רב ומשמעותי ונחה דעתי כי יש ליתן לו את משקל הבכורה בענייננו גם אם הייתי מוצאת כי הנזק שעלול להגרם למשיבים כתוצאה מפרסום שמם הוא "נזק חמור".

14. העולה מן האמור, הנני מבטלת גם את צו איסור הפרסום ככל שהוא נוגע לשמותיהם של המשיבים ופרטים שיש בהם כדי לזהותם.

עם זאת על מנת לאפשר למשיבים להגיש ערר על החלטתי - אני קובעת כי ההחלטה תכנס לתוקף, ככל שלא יוגש עליה ערר, בתאריך 16/11/14 בשעה 10.00.

העתק החלטה יועבר בדחיפות לכל הצדדים המופיעים כגורמים בתיקים נשוא פרשיה זו.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.